

Падзея

СВЯТЫ АБАВЯЗАК

Тысячы маладых людзей па ўсёй краіне прынялі Ваенную прысягу

Урачыстыя мерапрыемствы, прысвечаныя прывядзенню да Ваеннай прысягі новага папаўнення, у суботу прайшлі ў злучэннях і воінскіх часцях Узброеных Сіл. Карэспандэнт «Звязды» не так даўно сам стаў у строі салдат і прымаў удзел у гэтым святым воінскім рытуале. Цяпер жа наведару 72-і гвардзейскай Аб'яднаны навуцальны цэнтр падрыхтоўкі прапаршчыкаў і маладых спецыялістаў у якасці журналіста. Тут ва ўрачыстай і ў той жа час гуллівай абстаноўцы Ваенную прысягу прынялі каля 2,5 тысячы чалавек. Больш за дзесяць тысяч бацькоў прыехалі ў Барысаўскі раён, каб падтрымаць сваіх сыноў — сапраўдных патрыётаў і абаронцаў Айчыны.

«БЫЦЬ ГОДНЫМ ПАМЯЦІ ГЕРОЯЎ»

Для кожнага ваеннаслужачага навуцальнага цэнтра прыняцця Ваеннай прысягі — гэта святочны дзень. Пасля завяршэння рытуалу ім было дадзена першае сутачнае звальненне. Акрамя таго, сваімі ваеннаслужачымі змаглі сустрэцца з камандаваннем вайскавой часці і атрымаць адказны аб навуцальных працэсе, праходжанні службы, азнаёміліся з побытам салдат, наведвалі размяшчэнні казармы, сталовыя, навуцальныя корпусы, клубы, спартыўныя гарадкі.

Кажучы аб Ваеннай прысязе, міністр абароны Віктар ХРЭНІН назваў яе не толькі прыгожым воінскім рытуалам, але і важнай вяхой у жыцці кожнага мужчыны. «З гэтага моманту хлопцы становяцца паўнаважаснымі і паўнапраўнымі абаронцамі нашай Радзімы. Час, у які трэба будзе ім служыць, няпросты, але, як сказаў кіраўнік дзяржавы, «час выбару наш». Нашы бацькі, дзядзькі, прадзеды адстаялі, змаглі захаваць мірнае неба над нашай галавой. Сёння гэты абавязак ляжыць на нашых плячах, на плячах гэтых маладых хлопцаў. Наперадзе іх чакае інтэнсіўная, насычаная баявая вучоба».

Міністр абароны адзначыў, што ў корані перагледжана падрыхтоўка войскаў. Цяпер больш увагі аддаецца менавіта практычным заняткам. «Як патрабаваў наш Галоўнакамандуючы, менш стала муштры. Мы ўдзяляем асабліваю ўвагу такім прадметам навування, як агнявая падрыхтоўка, ваджанне, інжынерная, тактычная падрыхтоўка, ваенная медыцына. Самае важнае — цяпер ваеннаслужачых будучы навуцаць сапраўдныя прафесіяналы і інструктары, якія прайшлі падрыхтоўку ў Расійскай Федэрацыі. Ваеннаслужачых будучы вучыць таму, што сапраўды неабходна для надзейнай абароны сваёй Радзімы», — адзначыў кіраўнік ваеннага ведамства.

Міністр абароны выказаў удзячнасць бацькам, чые дзеці прынялі Ваенную прысягу. Паводле яго слоў, сёння маладых людзей не трэба пераконваць у важнасці абароны нашай Радзімы. «Мы бачым і адчуваем, наколькі наша грамадства стала больш згуртаваным, наколькі людзі разумюць важнасць задачы па абароне Радзімы. Вядома, многія бацькі хвалююцца, але хваляванне хутка зменіць пачуццё гонару

за сваіх сыноў. Наша задача — навучыць іх, каб потым узмужнелымі і адужэлымі, здаровымі прафесіяналамі вярнуць дадому, каб пры неабходнасці яны заўсёды змаглі стаць на абарону нашай Радзімы», — упэўнены Віктар Хрэнін.

Сёлета наша краіна адзначае вялікі юбілей — 80 гадоў з дня вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. «Прыняўшы Ваенную прысягу, учарашнія хлопчыкі ўзялі на сябе абавязак самааддана абараняць незалежнасць, тэрытарыяльную цэласнасць і канстытуцыйны лад Рэспублікі Беларусь. Абараняць тое, што перадалі нам нашы гераічныя продкі, абараніўшы нашу зямлю ў гады ваеннага ліхалецця. Быць годным памяці герояў — значыць надзейна абарэаць самае дарагое — сучаснасць і будучыню Радзімы. Гэта асабліва важна на фоне няпростай абстаноўкі каля нашых граніц. Наша задача і надалей — забяспечыць галоўным прыярытэтам: мір, стабільнасць, спакой і згроду ў Беларусі», — дадаў міністр абароны.

Абарона Айчыны — святы абавязак грамадзяніна Рэспублікі Беларусь. «Так было і будзе заўсёды. Беларуская армія сёння мае ўсё неабходнае для абароны сваёй краіны. Яна мабільная, абсталявана самымі сучаснымі ўзорамі ўзбраення і ваеннай тэхнікі. Але галоўная каштоўнасць — гэта людзі, якія добрасумленна выконваюць свае абавязкі. Хлопцам трэба, як патрабуе наш Прэзідэнт, рабіць сваю справу. Перш за ўсё — гэта інтэнсіўная і насычаная баявая вучоба, удзел ва ўсіх значных мерапрыемствах баявой, аперацыйнай падрыхтоўкі як у нашых Узброеных Сілах, так і ў рамках Арганізацыі дагавора аб калектыўнай бяспекцы», — рэзюмаваў генерал-лейтэнант.

ЯНА СКАЗАЛА «ТАКІ»

Прыняцце Ваеннай прысягі — не толькі адказнае, важнае, але і вельмі кранальнае мерапрыемства. Гэта падвядраджае шчырыя слёзы маці і мужныя ўчынкы іх сыноў. Так, ваеннаслужачы 1-й роты новага папаўнення гвардыі радавы Мікіта ОСІПАЎ за некалькі хвілін да цырымоніі прыняцця Ваеннай прысягі зрабіў прапанову рукі і сэрца сваёй дзяўчыне Анастасіі. Мікіта Осіпаў скончыў Віцебскі дзяржаўны ўніверсітэт імя П. М. Машэрава па спецыяльнасці «Юрыст-міжнароднік». Пасля чаго папоўніў шэрагі Узброеных Сіл нашай краіны. «З Анастасіяй мы пазнаёміліся на дні нараджэння ў

агульнай сяброўкі, сустракаемся ўжо чатыры гады. Дзя зрабіць прапанову рукі і сэрца ўзнікла раптоўна. Калі прызвалі, я падумаў: прысяга бывае раз у жыцці — і гэта будзе самы прыдатны і романтичны момант», — падзяліўся малады чалавек.

«Я не чакала, што гэта абдуждзецца менавіта сёння», — прызналася Анастасія Масько. — Так шмат людзей вакол... У тэорыі я меркавала, што такое можа здарыцца, бо да вяселля ўсё ішло. Але тое, што ён зробіць прапанову менавіта ў гэты дзень, для мяне стала прыемнай нечаканасцю».

АД СЭРЦА МАТУЛІ

Маці ваеннаслужачага 59-й школы падрыхтоўкі спецыялістаў Лілія ЗІНКЕВІЧ ад імя ўсіх бацькоў павіншавала вайскоўцаў, якія прынялі Ваенную прысягу. «У гэты выдатны дзень вы далі абяцанне цэлай краіне, — падкрэсліла яна, звяртаючыся да новага папаўнення. — Гэта важны і значны ўчынак, варты сапраўдных мужчын. Ад імя ўсіх маці жадаю вам несці службу па гонары. Няхай гэтыя дні ў шэрагах Узброеных Сіл запомняцца і адаб'юцца ў вашай памяці толькі добрымі ўспамінамі. Нашы матчыны сэрцы як ніколі перапоўнены хваляваннем, пачуццём гонару, адказнасці за вас. Цяпер вы становіцеся апорай мірнага жыцця нашай дзяржавы, нашай любімай Рэспублікі Беларусь. Мы спадзяёмся і ўпэўнены, што за адведзены час вы сфарміруеце мужчыньскі характар. Не забывайце аб адказнасці перад тымі, каго вы прызваны абарэаць».

ШЫРЫЯ ПАЧУЦЦІ

У салдат ужо завяршыўся этап пачатковай ваеннай падрыхтоўкі, усе ваеннаслужачыя

чыя правялі сябе стойка, паказалі добрыя вынікі і атрымалі важныя для далейшай службы навыкі. Цяпер новае папаўненне будзе асвойваць свае ваенна-ўліковыя спецыяльнасці. А ўрачысты дзень — прыняцце Ваеннай прысягі — хлопцы запомняць на ўсё жыццё.

Гвардыі радавы Алег ЗАБАЎСКІ скончыў Уздзенскі дзяржаўны сельскагаспадарчы ліцей па спецыяльнасці «Электрагазаваршчык. Кіроўца-міжнароднік». Пасля адпачынку па размеркаванні быў прызваны ў армію. «Трапіў у армію з добрым, выдатным настроем. Вядома, сумую па сям'і. Волянага часу дастаткова, каб сталефанавацца і пагаварыць. Пасля праходжання тэрміновай

Сям'я Марозавых.

службы плануую працаваць, трэба ж сям'ю забяспечваць», — расповёў ён. «Адпуская, вядома, было нялёгка. — адзначыла яго жонка Кацярына Забаўская. — Але мы справіліся з гэтым і лічым, што сапраўды мужчына павінен прайсці праз вайсковую школу. Мы упэўнены, што Алег усё пераадоле. Тут ён асвоіць прафесію кухара».

Маладыя людзі ажаніліся тры гады таму, выходзяць трохгадовую дачку Ульяну. Па словах Кацярыны, Ульяна вельмі сумуе па бацьку. «Сталефановаемся, калі ёсць вольны час. Будзем прыязджаць часцей», — дапоўніла Кацярына Забаўская.

Маці ваеннаслужачага Паліну Забаўскую перапаўняе пачуццё гонару за сына. «Ганаруся, што мой сын трапіў менавіта ў гэтую ўзорна-паказальную часць. Кожны хлопец павінен прайсці праз ваенную службу. Дзякуючы нашаму Прэзідэнту ў нас чыстае, мірнае неба над галавой. Мамам не трэба баяцца адпуская сваіх сыноў у армію», — падкрэсліла жанчына.

Ваеннаслужачы 320-й школы падрыхтоўкі спецыялістаў інжынерных войскаў і войскаў РХБ абароны, ВПС і войскаў СПА гвардыі радавы Данііл СІНІЦКІ да прызыву тры гады прапрацаваў ва ўнітарным прадпрыемстве «А1». «Да прызыву правёў на Ваенную прысягу не адзін дзясятка чалавек, сёння ж я стаю сярод іх, і мяне перапаўняе пачуццё гонару. Бачу, як змяняецца служба знутры. Як сказаў наш Прэзідэнт, менш муштры — больш практычнай падрыхтоўкі. На працягу ўсяго аднаго месяца мы не толькі падрыхтава-

ліся да прыняцця Ваеннай прысягі, але і паспелі з'ездзіць чатыры разы на палігон. Убачылі тэхніку, пастралілі з узбраення, кідалі гранаты. Радуе, што нас рытууюць непасрэдна па сваёй спецыяльнасці. Тут створаны ўсе ўмовы для падрыхтоўкі якасных спецыялістаў. Час неспакойны, і мы павінны быць гатовыя да ўсяго», — пера-кананы хлопец.

Ваеннаслужачы 12-й школы падрыхтоўкі спецыялістаў падраздзяленняў сувязі гвардыі радавы Георгій СУРЫН прызнаўся, што перад прыняццем Ваеннай прысягі крыху хваляваўся. «Вельмі рады, што ў гэты важны і адказны дзень мяне прыехалі падтрымаць самыя блізкія людзі. Нарэшце мы зможам убачыцца ўжывую, пагутарыць. Гэта, бяспрэчна, не параўнаецца са звычайным тэлефонным званком. З неярпеннем чакаю новыя цікавыя заняткі», — адзначыў Георгій.

«Мяне перапаўняе шмат эмоцый», — распавёў бацька Георгія Міхалі Сурын. — Гэта, у першую чаргу, здзіўленне, што сыну тут вельмі падабаецца. Другое — гонар за сына, падзяка за прадстаўленую магчымасць пасталець і навучыцца прымаць правільныя рашэнні. Служба ў войску — гэта мяжа, пасля перасячэння якой ён як мужчына пачне самастойна прымаць правільныя рашэнні. Я як бацька заўважаў перамены ў лепшы бок. І гэта радуе».

Ваеннаслужачы 2-й роты новага папаўнення 3-й гвардзейскай школы падрыхтоўкі спецыялістаў танкавых і артылерыйскіх падраздзяленняў механік-кіроўца самаходнай артылерыйскай устаноўкі гвардыі радавы Ягор МАРОЗАЎ да прызыву скончыў БНТУ па спецыяльнасці «Горны інжынер-шахцёр». За час службы стаў больш дысцыплінаваным, пачаў па-іншаму глядзець на многія рэчы. Паводле яго слоў, памяналіся погляды на зносіны ў калектыве. Ягор зразумеў, што такое сапраўднае сяброўства, сумленнасць.

«За месяц расставання сын змяніўся, — заўважаў бацька Ягора Андрэй Марозаў. — Адразу заўважная выпраўка. Ён стаў больш падцягнутым, погляд — упэўненым. Яму вельмі пасуе ваенная форма. Хочацца, каб сын цаніў і паважаў сяброў, калектыў і камандзіраў».

Маці Ягора, Ала Марозава, вельмі ганарыцца сынам: ён узмужнеў і стаў сапраўдным абаронцам Радзімы. Як і ўсе тыя, хто вымавіў у суботу ўрачыстыя словы Ваеннай прысягі.

Данііл ХМЯЛЬНІЦКІ, фота аўтара.

Барысаўскі раён.

Пошукавікі Магілёўскага абласнога гісторыка-патрыятычнага пошукавага клуба «Віктру» вядуць разведвальную работу яшчэ з сакавіка. Вахта Памяці «Сожскі рубжэ — 2024», адкрыццё якой адбылося ў Слаўгарадзе, дала афіцыйны старт раскопкам. З гэтага дня штодзень байцы клуба «Віктру» ў прамым сэнсе слова днююць і начуваю ў полі пад адкрытым небам. І гэта нягледзячы на капрызы прыроды, нязліўную машкату, цяжкадасупнасць месцаў. Працуюць паруч з байцамі 52-га асобнага спецбатальёна Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь

Непахаваныя, неаплаканыя

Як удакладняе кіраўнік Магілёўскага абласнога гісторыка-патрыятычнага пошукавага клуба «Віктру» Мікалай БАРЫСЕНКА, Вахта Памяці — гэта ўжо вынік пошукавай работы. «Галоўнае — разведка, — кажа ён. — Каб вызначыцца, дзе шукаць, мы адпрацавалі не менш 10 разведвальных выездаў. У 1941 годзе 219-я мотастрэлковая дывізія генерал-маёра Паўла Корзуна штурмавала Прапойск (так на пачатку вайны называліся Слаўгарад) на працягу 20 дзён, страціла вельмі шмат — сотні, магчыма, тысячы салдат. 15 ліпеня немцы занялі Прапойск, умяцавалі яго і перакрылі «варшаўку» — дарогу Масква — Брэст. Чырвоная Армія на працягу месяца да сярдзістых жніўня спрабавала выйці з іх неспла вялікіх страты. Па іх мы, уласна кажучы, і працуем.

Поле бою заставалася за немцамі, хаваць нашых было няма калі і няма каму. Яны дагэтуль ляжаць тут — вакол Прапойска, у самім Прапойску. Як загінупі ў 1941-м, так дагэтуль і лічацца зніклымі без вестак».

У пачатку жніўня 1941-га Прапойск неаднойчы становіўся цэнтрам увагі Стаўкі Галоўнага камандавання. Сюды кідалі вельмі вялікія сілы, у тым ліку 25-ы мехкорпус. Асноўны удар на сябе прыняла 50-я танкавая дывізія пад камандаваннем палкоўніка Барыса Бахарава. На жал, не атрымалася выйць немцам, і чырвонаармейцам прыйшлося адступіць праз Проню, сы-ходзіць прасёлкавімі дарогамі на ўсход. Папоўка, Васыкавіч, Свенск, Рэкта — гэта тыя месцы, дзе пошукавікі працуюць штогод. А яшчэ Аляксандраўка — самая вялікая і зручная пераправа на Сожы ў 1941 годзе, праз якую прайшлі не менш чым 1,5 дзясятка дывізій. Тут зніклі

Вахта Памяці — 2024

Вайна выгледвае з раскопаў

У Слаўгарадскім раёне вяртаюць з забыцця невядомых герояў

без звестак каля 10 генералаў Чырвонай Арміі. І цалкам — штаб 20-га стралковага корпуса на чале з генералам Сцяпанам Яроміным. Месца дагэтуль не знойдзена. Як каза Мікалай Барысенка, аб'екты ўвагі № 1 для пошукавікаў — Аляксандраўка-1, Аляксандраўка-2, Гіжэнка. Тут яшчэ доўга прыйдзецца працаваць. Трэба зрабіць усё, каб вярнуць салдат з вайны.

Ні адны раскопкі не праводзіцца без удзелу прадстаўнікоў 52-га асобнага спецыялізаванага пошукавага батальёна Узброеных сіл Рэспублікі Беларусь. Камандзір рэкагнасыч-ровачнага пошукавага ўзвода 1-й спецыялізаванай пошукавай роты батальёна лейтэнант Іван ГАУРЫЛЕНКА падкрэслівае, што галоўнае ў пошукавай рабоце — уважачанне памці абаронцаў Айчыны і ахвяр фашызму. «Жэтоны і спадарожныя прадметы, знойдзеныя на месцах былых баёў, даюць магчымасць даведацца імя байца, — кажа ён. — Адпрацоўваюцца месцы, дзе ўжо праведзена разведка і ёсць упэўненасць, што трэба капаць. Мы адзіныя ў краіне маем права на правядзенне пошукава-паляных работ. Удзельнічаем у раскопках, забяспечваем кантроль як за ходам работ, так і за захаваннем тых прадметаў, якія знойдзены. Працуем згодна з інфармацыйным лістом, які складаецца на аснове звестак, атрыманых ад звычайных грамадзян і членаў пошукавых клубаў».

Таямніцы

супрацьтанкавых равоў

Сімвалічна, што ў Слаўгарадзе супалі дзве важныя падзеі — Вахта Памяці і перапахаванне ахвяр генацыду. У старадаўнім слаўгарадскім парку побач з воінскім пахаваннем з'явілася яшчэ адно — вечным сном там спіць 91 чалавек зліку мірных грамадзян, расстраляных немцамі ў 1941 годзе. Іх цёлы былі кінуты ў супрацьтанкавыя равы і прысыпаны зямлёй. Цяпер гэта вуліца Ракасоўскага.

мір на нашай зямлі, не дапусціць паўтарэння вайны.

Пракуратурой Слаўгарадскага раёна вывучаны архіўныя дакументы, акты Дзяржаўнай надзвычайнай камісіі, паказаны сведка, дадзеныя яшчэ ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

У перыяд акупацыі Прапойскага раёна было забіта больш за 2 тысячы мірнага насельніцтва, сагнана ў рабства больш чым 800 чалавек, знішчана 55 населеных пунктаў, — адзначыў пракурор Слаўгарадскага раёна Аляксей ПУХОЎСКІ. — На тэрыторыі раёна былі арганізаваны перасыланыя лагеры, а таксама турма ў будынку былой балніцы.

Сярод тых, хто прыйшоў ушанаваць памяць ахвяр генацыду, — Ніна Аляксандраўна Пархоўнік з сынамі Аляксандрам і Барысам. Яны прыехалі з Масквы.

Тут пахаваны мае дзядуля з бабуляй па лініі бацькі, — са слызамі на вачах расказвае Ніна Аляксандраўна. — Вядома толькі, што ў той дзень яны даехалі да Крычава на кані, але вырашылі вярнуцца па карову. І іх забілі. Тата ў той час служыў у арміі, быў прызваны ў 1939 годзе. Прайшоў фінскую вайну і ўсю Вялікую Айчынную. Перамогу сустрэў у Берліне.

Ададць даніну павагі ахвярам вайны прыйшлі прадстаўнікі ваенна-патрыятычных клубаў сярдніх школ №№ 1 і 2 Слаўгарада.

Наш клуб называецца «Патрыёт», — удакладняе дырэктар Слаўгарадскай СШ № 2 Леанід КАЧАНАЎ. — У яго складзе ў асноўным вучні 9—10 класаў. Яны ўдзельнічаюць у акцыях, наведваюць брацкія магілы, займаюцца са стралковым зброям. Ваенна-патрыятычная дзейнасць з'яўляецца добрым прыкладам для выхавання моладзі і своеасаблівай прафэрыянтацыі. Служыць стымулам для паступлення ў гітэйшыя ваенныя ўстановы.

Гэтым юнакам і дзяўчатам не трэба тлумачыць, што такое гістарычная праўда пра вайну і ад чаго яе трэба ахоўваць.

У пошуках экіпажа

Асобная тэма — самалёты. Апошнім часам пошукавікам у архіўных базях даных часта стала трапляць інфармацыя пра збыты падчас Вялікай Айчыннай вайны над Магілёўскай вобласцю савецкія самалёты. Напрыклад, 29 сакавіка 1944 года адразу чатыры бамбардзіроўшчыкі Пе-2 разбіліся ў раёне вёсак Пусты Асавец Магілёўскага раёна, Лісічнік — Быхаўскага, Бясчынне — Чавускага, Іванішчавічы — Слаўгарадскага — усёго ў радыусе пяці кіламетраў. Яны бамбілі варожыя артылерыйскія пазіцыі, каб дапамагчы чырвонаармейцам прапрацаваць. І паляглі літаральна за некалькі соцень метраў адзін ад аднаго.

Пры клубе «Віктру» створана група «Крылы Перамогі», якая спецыялізуецца выключна на самалётах. Пра яе «Звязда» пісала летась 9 верасня. Касцяк групы — Аляксандр Клёмін, браты Андрэй і Міхал Нялюбіны, Аляксандр Красікаў, пошукавік з Масквы Алена Шутавя. Разам яны ўстанавілі на сайтах састаў усіх чатырох экіпажаў. Але толькі па адным з самалётаў вядома, што менавіта ў ім сядзеў. І гэта Вахта Памяці для групы «Крылы Перамогі» пачалася з выезду на месца падзення самалёта каля вёскі Пусты Асавец Магілёўскага раёна. Пошукі ўскладняла тое, што яны праходзілі ў месцы вырубкі лесу, які яшчэ не расчысцілі ад завалаў. І гэта вадзілася прадзірацца праз пні, паваленыя дрэвы, адбіваючыся ад слягнелых і мошак.

Бамбардзіроўшчык быў збіты нямецкай зенітнай устаноўкай ў 1930, — удакладняе камандзір групы «Крылы Перамогі» Аляксандр КЛЁМІН. — Нашы самалёты ляцелі эскадрылімі з розных паста-воў. Збіраліся на падлёце, ста-

дзё размешчана інфармацыя пра авіяцыю, мы даведвалі, што рухавік паступаў у 30-ы бамбардзіроўшчыі полк. Але пра экіпаж пакуль амаль нічога не вядома. У адзін дзень у Горацкім раёне было збіта самалёт».

Цяпер група «Крылы Перамогі» працуе адначасова па 12 самалётах. Ёсць цікавая гісторыя па Быхаўскім раёне.

Мясцовы жыхарка паўгода таму паведаміла пра тое, што на грамадзянскіх могілках вёскі Балонаў-Сялец Быхаўскага раёна пахаваны лётчык. Са слоў яе бабুলі, яго прызваў — Рэлін, — расказвае Аляксандр Клёмін. — Я знайшоў па ім інфармацыю. Гэта лейтэнант Канстанцін Рэлін, які загінупі 30 чэрвеня 1941 года, хутчэй за ўсё, пры абароне Магілёва. Ён пачынаў вайну ў Бела-

стоку ў дзявятай авіяцыйнай знішчальнай дывізіі, але яе расфарміравалі, а лётчыкаў перакінулі ў Магілёў. Яны знаходзіліся там з 26 чэрвеня да 3 ліпеня ў складзе 41-й авіяцыйнай дывізіі. Адсюль ляталі бамбёжы пераправы на рацэ Бярэзіна, аэрадром Бабруйска. Самалёт, дзе знаходзіўся Канстанцін Рэлін, быў збіты 30 чэрвеня. Мы ўжо знайшлі яго ўначуак — родную і стрыечную. Сёлета яны прыедуць на магілу да дзёда. А налета на магіле лётчыка ў Быхаўскім раёне збройца паставіць гранітны помнік.

Падчас экспедыцыі ў Слаўгарадскім, Магілёўскім і Быхаўскім раёнах знойдзеныя астанкі 10 чалавек і тры медальёны-ладанкі. Як адзначае Мікалай Барысенка, за 30 гадоў існавання клуба «Віктру» атрымалася ўстанавіць шосты экіпаж самалёта. Гэта работа самая цяжкая і карпатлівая. І тое, што ёсць яшчэ адзін вынік, дарагога варты. Наперадзе — раскопкі ў Асіповіцкім, Горацкім і Шклоўскім раёнах. Пошукавікі вельмі спадзяюцца, што атрымаецца даведацца прозвішчы новых герояў Вялікай Айчыннай вайны.

Налі ЗІГУЛЯ, фота аўтара.